

MARCH 1, 2022

Skills and Innovation for Adult Social Care

STRATEGIES FOR OVERCOMING THE BARRIERS TO THE RECOGNITION OF WORK-BASED LEARNING

SUMMARY REPORT: INTERVIEW DATA

LAPIS RESEARCH PROJECT
LEARNING FOR ADULT SOCIAL CARE PRACTICE INNOVATIONS AND SKILL DEVELOPMENT
Project no: 2020-1-UK01-KA202-078960

Raport podsumowujący projekt LAPIS:

Wcześniejsze badania dotyczące opieki społecznej często wskazywały na luki między polityką a praktyką, strategią i realizacją, wizją a rzeczywistością oraz planowaniem i wdrażaniem jako porażki w tym sektorze. W całym projekcie LAPIS pracownicy często identyfikują wyzwania, które uniemożliwiają zapewnienie dobrej jakości opieki i wsparcia: czas; zasoby; przywództwo; i problemy z personelem. Ponadto postawy społeczne wobec niepełnosprawności, wieku i niskiego statusu osób korzystających z usług opiekuńczych i osób świadczących opiekę stanowią trwałe bariery dla poprawy. Chociaż istnieją dobre przykłady opieki, zależą one od potrzeb i lokalizacji opieki, często dzieje się to z życzliwości osób świadczących opiekę, a nie z powodu innowacji w systemie. Badanie w opiece społecznej jasno pokazało, że potrzebna jest radykalna zmiana, opieka i wsparcie powinny podtrzymywać godność i cenić życie ludzkie. Kluczowe znaczenie ma ponowne przemyślenie postaw wobec opieki i wsparcia, uzgodnienie wspólnej wizji wraz z mapą drogową i zobowiązaniem do działania.

Projekt LAPIS wykazał, że system opieki w każdym z krajów partnerskich jest związany obecnymi systemami i polityką, i że potrzebne są działania w celu stworzenia systemów opieki, które zapewniają sprawiedliwy i równy dostęp, co będzie wymagało reorientacji priorytetów, aby wspierać potrzeby opieki współczesnego społeczeństwa. Wraz z postępem nauki ludzie żyją dłużej, liczebność populacji rośnie, a społeczeństwa stają się coraz bardziej zróżnicowane, potrzeby i koszty opieki rosną znacznie szybciej niż jakiekolwiek finansowanie otrzymywane przez ten sektor. Musimy patrzeć w lepszą przyszłość i zdawać sobie sprawę z wielu wyzwań i trudności, przed którymi stoi ten sektor. Trybunał wykrył cztery powiązane ze sobą kwestie bezpośrednio wpływające na jakość świadczonej opieki i wsparcia, jak pokazano na poniższym schemacie:

Projekt został zrealizowany przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Niniejsza publikacja [komunikat] odzwierciedla jedynie stanowisko jej autora, a Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie informacji w niej zawartych.

Kryzys kadrowy:

Opieka społeczna dla dorosłych odgrywa istotną rolę dla społeczeństwa, a sektor ten jest ważnym pracodawcą, jednak nastąpił gwałtowny wzrost liczby wakatów, a wakaty często nie są obsadzane przez około sześć miesięcy z powodu rosnącego popytu na inne prace i zmniejszających się zasobów. Pracownicy opieki społecznej w każdym kraju partnerskim stwierdzili, że uważają, że kariera w tym sektorze jest powołaniem, pracują w trudnych warunkach w niedocenianym sektorze, a ich wewnętrzna motywacja do kontynuowania tej pracy pochodzi ze współczującej życzliwości w celu zapewnienia dobrej opieki. Jednak powołanie nie wystarcza już do zatrzymania pracowników opieki społecznej: ograniczenia finansowe, niskie płace i dodatkowe wymagania pandemii przyczyniły się do kryzysu utrzymania personelu, który miał znaczący negatywny wpływ na bezpieczeństwo i rozkład obciążenia pracą.

Kryzys kadrowy i możliwości szkoleniowe są ze sobą nierozzerwalnie związane. Kompetencje i dobre samopoczucie osób pracujących w tym sektorze są nie do przecenienia, obecnie kryzys kadrowy wywiera ogromną presję na siłę roboczą, w wyniku czego menedżerowie mają trudności ze znalezieniem czasu na zwolnienie pracowników na szkolenie. W związku z tym, chociaż istnieją pewne pule środków finansowych na szkolenia w zakresie opieki społecznej dla dorosłych, dostęp jest ograniczony, a dostęp do finansowania nie mają ci, którzy wymagają szkolenia w tym sektorze. Ma to wpływ na przyszłe decyzje rządu, ponieważ na pierwszy rzut oka wydaje się, że przyznane środki nie są wykorzystywane, a zatem mogą zostać zmniejszone. Ponadto obowiązkowe szkolenia są często postrzegane jako źródło niepotrzebnej biurokracji ze względu na jego powtarzalny charakter. Wyeliminowanie powielających się procesów regulacyjnych podejmowanych przez personel i otwarcie dostępu do programów szkoleniowych, które oferują ciągły rozwój zawodowy dla wszystkich pracowników poprzez pakiet akredytowanych mikrokwalifikacji, które mogą prowadzić do poprawy wyników pacjentów, byłoby niezwykle cenne dla sektora. Przeszkolony personel jest bardziej skłonny do zatrzymania, ponieważ menedżerowie, którzy inwestują w swoich pracowników, są postrzegani jako ceniący swoich pracowników, wspierając ich poprzez wyposażenie ich w umiejętności potrzebne do zapobiegania wypaleniu zawodowemu, z kolei

te miejsca pracy osiągają lepsze wyniki w inspekcjach, co skutkuje większą liczbą pacjentów, większym finansowaniem i personelem chcącym dla nich pracować.

Kompetencje i dobrostan osób pracujących w sektorze opieki mają zasadnicze znaczenie, chociaż przepisy mogą w pewnym stopniu umożliwić dobrobyt poprzez zapewnienie dobrego zarządzania organizacjami, nie mogą one przyczynić się do dobrobytu finansowego osób pracujących w tym sektorze. Rozpoznawalność marki ma znaczną moc, ze względu na ogólnie lepsze warunki, na przykład NHS zawsze był w stanie rekrutować z niezależnego sektora. Komisarze, usługodawcy i organy regulacyjne zgadzają się, że biorąc pod uwagę złożoność obowiązków i trudne sytuacje, z którymi często borykają się pracownicy opieki, jasne jest, że pracownicy nie otrzymują wynagrodzenia, które odpowiada ogromnemu wkładowi, jaki wnoszą, co przyczynia się do niedoboru siły roboczej. Podniesienie płac powyżej krajowej płacy minimalnej i płacenie pracownikom domowym za czas podróży pomogłoby rozwiązać problemy związane z obciążeniem pracą i bezpieczeństwem, ponieważ zwiększyłyby atrakcyjność sektora i poprawiło retencję pracowników. Chociaż pracownicy nie otrzymują wynagrodzenia za czas podróży, po uwzględnieniu czasu podróży są narażeni na bezprawne zaniżenie płacy minimalnej. Utrwalone połączenie nieopłaconego czasu podróży i niskiej płacy musi zostać wyeliminowane poprzez egzekwowanie, a wymóg, aby pracownicy prowadzili ewidencję czasu podróży i odpowiednio byłoby wynagradzania, pomogłoby zapobiec bezprawnemu niedoszacowaniu płacy minimalnej. Praca opiekuńcza nie jest ani atrakcyjną, ani cenioną pracą, a wynagrodzenie nie odzwierciedla coraz bardziej złożonych potrzeb społeczeństwa, te rosnące wymagania doprowadziły do eskalacji niedoborów siły roboczej ogarniających sektor: strategia siły roboczej jest rozpaczliwie potrzebna, aby przejść we właściwym kierunku w kierunku nowej jakości opieki. Ponadto podniosłoby to wartość sektora; pokazałoby, że rząd poważnie traktuje opiekę społeczną; podniosłoby jakość życia wielu pracowników; a co być może najważniejsze w sensie politycznym, cieszyłoby się szerokim poparciem politycznym.

Rozdrobnienie sektora:

Zmiany społeczne i gospodarcze stworzyły wyzwania dla systemu opieki, opieka społeczna stała się rynkiem, na którym obowiązki umowne i obowiązki ustawowe wzięły górę kosztem

Projekt został zrealizowany przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Niniejsza publikacja [komunikat] odzwierciedla jedynie stanowisko jej autora, a Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie informacji w niej zawartych.

opieki dehumanizującej. Dłuższa oczekiwana długość życia oznacza większą ilość czasu spędzonego w złym stanie zdrowia, pomimo prób ochrony opieki społecznej przed cięciami, cięcia samorządowe w budżetach opieki społecznej pozostawiły sektor w punkcie kryzysowym, w którym poziomy finansowania nie są wystarczające do zaspokojenia indywidualnych potrzeb w zakresie opieki. Dostęp do niezależnego rzecznika i możliwość przekazywania informacji zwrotnych na temat świadczenia opieki, wraz z elastycznością wydatków budżetowych, umożliwiłyby strategiczne podejście do identyfikacji luk w świadczeniu usług i wsparcia, poprawiając ofertę opieki i wsparcia z perspektywy pacjenta, przy jednoczesnym zapewnieniu zaspokojenia zindywidualizowanych potrzeb w zakresie wsparcia.

Osoby z długotrwałymi schorzeniami często uzyskują dostęp do opieki na wszystkich poziomach, łącząc budżety na podstawową opiekę zdrowotną, opiekę szpitalną i opiekę społeczną, pozwoliłoby na holistyczne podejście do opieki z różnymi elementami systemu współpracującymi ze sobą, nowe modele kontraktowania, takie jak ten, pomogłyby przełamać monopole, które często mają duże organizacje, ze względu na brak konkurencji, przy jednoczesnym zachęcaniu do utrzymania jakości. Kiedy zapytaliśmy o najważniejsze innowacje w sektorze, uzgodniono, że wszystkie innowacje są ze sobą powiązane, ale innowacje społeczne były traktowane priorytetowo przez wszystkich, aby na pierwszym miejscu postawić pacjenta. Obecne transakcyjne podejście do zlecenia opieki, z naciskiem na zadanie, czas i cenę, nie umożliwia opieki dostosowanej do indywidualnych potrzeb.

Rzecznik pacjentów/osób starszych:

Istotne jest, aby rząd centralny podjął działania w celu zażegnania kryzysu w zakresie opieki, aby umożliwić utrzymanie jakości. Obecnie nie ma rzecznika pacjentów, a to niewidoczne ograniczenie wkrótce doprowadzi do kryzysu użytkowników usług, wraz z kryzysem utrzymania personelu. Pracownicy opieki nie mają możliwości opieki z empatią, zamiast tego są zmuszeni dbać o rzeczy, które ich zdaniem potrzebują ich pacjenci, podczas gdy głosy osób korzystających z usług opiekuńczych i wsparcia są rzadko słyszane, ten brak odpowiedniego wsparcia w razie potrzeby jest niesprawiedliwością społeczną. Planowanie opieki oparte na empatii, w którym rozmowy zaczynają się od "co jest dla ciebie ważne i jakie wsparcie jest

potrzebne, aby pomóc ci cieszyć się życiem, którego pragniesz?" miałyby głęboki wpływ na świadczenie opieki i powinno być podstawą nowego podejścia do opieki.

Rzecznik pacjentów i udział w koprodukcji usług ponownie humanizowałyby opiekę, tym, którzy korzystają z opieki, należy ufać, że wiedzą, co jest dla nich najlepsze, a także mogą mieć możliwość i wsparcie w kształtowaniu wsparcia, którego potrzebują w opiece. Ponadto oferowanie usług opieki prowadzonych przez pacjentów mogłoby potencjalnie otworzyć rekrutację na większą różnorodność osób i umożliwić lepszą retencję personelu, ponieważ siła robocza miałaby możliwość specjalizacji w określonych obszarach opieki lub wsparcia. To z kolei mogłoby przyczynić się do zmiany postrzegania sektora przez społeczeństwo, a inwestycje w szkolenia i możliwości rozwoju kariery mogłyby poprawić postrzeganą profesjonalizację sektora. Istotne zmiany w polityce mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia trwałości usług opieki i wsparcia, ale oczywiste jest, że należy wykonać ważną pracę w zakresie opracowania długoterminowego planu rekrutacji, rozwoju i utrzymania siły roboczej, z przemyślaną równowagą wartości, zachowań i kwalifikacji.

Świadomość społeczna:

Opieka społeczna jest powszechnie źle rozumiana, w przeszłości opieka społeczna ograniczała się do niewidzialnej, zmarginalizowanej mniejszości i pomimo wysiłków na rzecz integracji, niepełnosprawność i starość pozostają stygmatyzowane we współczesnym społeczeństwie, a leżące u ich podstaw postawy społeczne wobec zdrowia psychicznego, niepełnosprawności i wieku są głównym czynnikiem przyczyniającym się do stygmatyzacji i dewaluacji profesjonalizmu branży opiekuńczej. Troska i wsparcie nigdy nie są na pierwszym planie programu politycznego lub debaty publicznej; W związku z tym świadomość społeczna na temat opieki społecznej jest ograniczona, a niewiele osób zdaje sobie sprawę z wysokich szans na opiekę lub ich krewnych. Zmniejsza to wizjonerski postępowanie w sektorze, ponieważ jest on często postrzegany jako nieistotny przez tych, którzy nie mają dostępu do takich usług, jednak opieka społeczna jest powszechna, w pewnym momencie naszego życia wszyscy będziemy musieli uzyskać dostęp do usług wsparcia opieki, ponieważ ostatecznie opieka społeczna jest środkiem do lepszego życia.

Projekt LAPIS uważa, że musimy uznać powszechność opieki i wsparcia, przekształcając ją w problem, który dotyczy wszystkich, ponieważ bez działań przeciwdziałających tej dyskryminacji nie możemy osiągnąć systemu opieki, który naprawdę ceni zarówno siłę roboczą, jak i tych, którzy korzystają z usług opiekuńczych.

Istnieje potrzeba, aby politycy rozmawiali o sektorze i pomagali zmieniać zgubne stereotypy, w tym te dotyczące profesjonalizmu kariery w opiece społecznej. Będzie to wymagało zaangażowania wszystkich polityków w prowadzenie opartej na wartościach, długoterminowej kampanii promującej pozytywną wizję usług opiekuńczych i wsparcia, uzasadniając, dlaczego potrzebne są pozytywne zmiany, Tylko wtedy nastąpi zmiana paradygmatu zarówno politycznie, jak i wewnątrz społeczności.

Wniosek:

Chociaż wizja ta nie jest rzeczywistością, w ramach projektu LAPIS zaprosiliśmy ludzi do dzielenia się przykładami innowacyjnej opieki i wsparcia, a także były przykłady, w których elementy naszej wizji były dostarczane w obliczu tych wyzwań, dając nam bogaty obraz różnorodności opieki i wsparcia świadczonego w całej Europie, to jak powinna wyglądać nowa opieka. Aby to osiągnąć, potrzebne są radykalne i ambitne zmiany, a także porozumienie w sprawie roli i wkładu społeczności, społeczeństwa i rządu, a także jasne oczekiwania co do tego, jakie wsparcie powinno być dostępne dla wszystkich.

Projekt został zrealizowany przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Niniejsza publikacja [komunikat] odzwierciedla jedynie stanowisko jej autora, a Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie informacji w niej zawartych.

